

GENT DEL MASNOU

Butlletí Gent del Masnou
n. 407 | Maig 2022

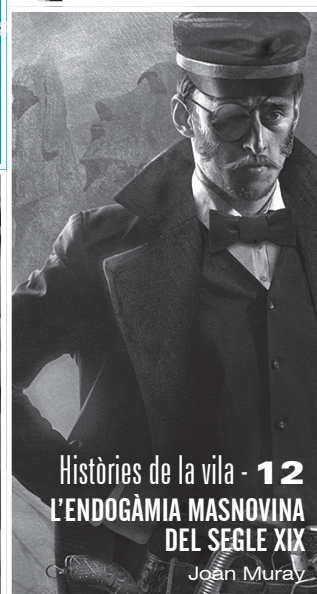
Bustia oberta **4**

Fem poble - **8**
ANNA COMELLAS
Núria Fusellas i Santi Duran

Farmàcies de guardia **5**

Històries de la vila - **12**
L'ENDOGÀMIA MASNOVINA
DEL SEGLE XIX
Joan Muray

Vivències - **6**
ELS REFUGIATS I UNA GUERRA
Pep Pares

Històrie de la vila **13**
P' LANGRERS, GEPERUTS...
Joan Muray

Fem poble - **16**
LA MASNOVINA
Núria Fusellas i Santi Duran

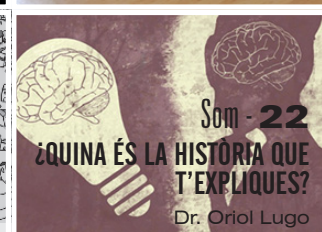
La cuina de l'Antonia - **19**
MUSCLOS A LA SIDRA
El Collaró
El vi de l'Enric
ODA BLANC 2019
El Rebost dels Sentits

Cròniques d'ultramar - **20**
HONG KONG I
L'HOMME DEL BAGUL
Joan Muray

Passatempo - **21**
Elena Feliu

Som - **22**
¿QUINA ÉS LA HISTÒRIA QUE
T'EXPLIQUES?
Dr. Oriol Lugo

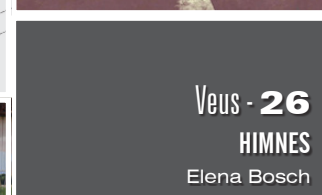
Sense filtres
Maria Carme Roca

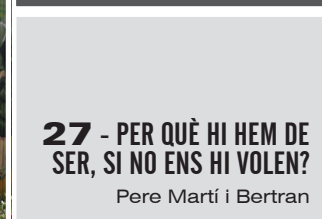
Corresponsal
del Brasil - **24**
QUIN MÓN
Joan Maresma

Fem poble - **25**
L'HORTA MALANIT,
LA CONEXEU?

Veus - **26**
HIMNES
Elena Bosch

**27 - PER QUÈ HI HEM DE
SER, SI NO ENS HI VOLEN?**
Pere Martí i Bertran

Rodamón - **28**
AL PAÍS DE CARLEMAN
Manel Pérez Colomera

Opinió - **29**
FETA LA LLEI, FETA LA
TRAMPA
Joan Camps

Activitats - **31**
GENT DEL MASNOU

Butlletí mensual de Gent del Masnou,
associació cívico-cultural, recreativa
i esportiva inscrita amb el número
7.669 al registre d'associacions de la
Generalitat de Catalunya.

Equip de Redacció:

Joan Camps Ortiz, Joan Casals,
Santi Duran, Joan Muray,
Manel Pérez i Lluís Valls

Correcció

Núria Duran, Assumpta Inglada,
Berta Puig (Oficina de Català del
Masnou) i Maria Pujol.

Portada

Il·lustració Elena Feliu

Disseny i maquetació

Estudi Santi Elena

Publicitat

Santi 699 775 558

Imprimeix

Comgrafic

Tiratge

2.500 exemplars

Paper

Offset 90 g.

Edita

Gent del Masnou

Dipòsit legal

B. 29.758-87

GENT DEL MASNOU

Dr. Agell, 9 - 08320 El Masnou

T. 931 268 220

gentdelmasnou@gmail.com

www.gentdelmasnou.cat

• L'entitat Gent del Masnou no es fa
responsable, necessàriament, del
contingut dels articles signats pels
seus col·laboradors.

• El repartiment d'aquest butlletí als
socs es fa amb el suport de

Ajuntament del Masnou

Vols rebre
el Butlletí a casa
fes-te soci de
GENT DEL MASNOU

931 268 220

www.gentdelmasnou.cat
gentdelmasnou@gmail.com

Editorial

EN MAI, FAIS CE QU'IL TE PLAÎT (al maig, fes allò que et plagui)

Sembla que el nom del mes de maig, el cinquè de l'any en el
calendari gregorià, ve de la deessa grega Maia, que els romans
identificaven amb la Bona Dea. Se celebrava un festival en honor seu
durant aquest mes. És per això, i en la seva obsessió per cristianitzar
les festivitats tradicionals i paganes, que l'Església catòlica va
proclamar el mes de maig com el mes de Maria. Comença amb
el Dia Internacional dels Treballadors, commemorat a la majoria
de països. En els darrers anys, malgrat les convocatòries dels
sindicats, les manifestacions del 1r de maig tenen poca volada i
les seves repercussions no van gaire més enllà de les proclames
i reivindicacions dels dirigents sindicals, les reivindicacions pel
tancament d'alguna factoria i les imatges en els telenotícies.

Dels maigs de la meua joventut, recordo haver llegit amb fruïció a
Le Monde, que ens arribava clandestinament, que a París es va
declarar l'estat d'excepció pels greus incidents provocats per la
revolució estudiantil del Maig francès del 68. Entre altres raons més
transcendents, la revolució també es feia perquè "En mai, fais ce
qu'il te plaît" i als estudiants els complia fer el necessari per canviar
una societat que estava ancorada en el passat. A casa nostra encara
trigaríem un bon grapat d'anys a fer uns tímids canvis, tot esperant
la mort del dictador, mentre taral·lejàvem Gràndola, Vila Morena,
envejosos dels portuguesos i de la seva revolució dels clavells. Aquí,
de revolucions i de canvis de gran importància, no se'n van fer mai.

Com sempre, el refranyer popular recull les dites que fan referència
a aquest període de l'any, com Abril ploraner, maig rialler; Al maig
cada dia un raig; Abril plujós, maig ventós. També Pel maig, cada
ovella amb sa parella. Veiem que, dins el món del refranyer popular,
trobem moltes referències a la presència de la pluja i als dies de vent.
Però aquestes dites eren el resultat de l'experiència d'anys, dècades
i segles durant els quals no havia intervingut tan negativament la
petjada humana, que ha ocasionat el canvi climàtic.

Malgrat el bon temps, no podem oblidar l'horror de la guerra a
Ucraïna i les greus conseqüències que se'n deriven al nostre país.
Però tampoc no podem renunciar a l'optimisme que infon l'arribada
del bon temps i que ens impregna d'un cert grau d'esperança, tot
desitjant el final d'aquesta guerra i que els ucraïnesos puguin enterrar
i plorar els seus morts, guarir les ferides i reconstruir el país.

El President

Bustia oberta

Les cartes de la Bústia Oberta cal que portin: nom, cognoms, adreça, núm. del DNI i signatura de l'autor i es publicaran amb el nom i cognoms de l'autor o inicials. En cap cas no es publicaran cartes amb pseudònim. L'extensió no excedirà de 600 caràcters; en cas contrari, la Redacció podrà abreujar-les o rebutjar-ne la publicació. Gent del Masnou no es fa responsable del contingut de les cartes. Seleccionarà les que siguin d'interès general i no mantindrà correspondència amb els seus autors.

RESPOSTA A L'ESCRIT DEL SR. ROMA LOPEZ Butlletí 406

Com ja he manifestat altres vegades, no és la nostra intenció entrar aquí en debats entre grups municipals. Debats que es produeixen en el ple i que, darrerament, s'han traslladat a aquesta secció de la revista de Gent del Masnou. L'escrit sobre els impostos signat pel portaveu de Junts per Catalunya només ve a demostrar el que ja vam dir en el ple: un desconeixement sobre la matèria de la qual parla.

Respecte a la plusvàlua, el que ha fet el govern és aplicar la sentència 182/2021 del Tribunal Constitucional. Això comporta la no aplicació d'aquest impost quan no es produeix un augment de valor en la compravenda. La plusvàlua, a partir d'ara, només s'aplica quan hi ha benefici derivat de la transmissió d'un immoble, passant del tipus del 13'20 % al 23 %, que és el percentatge més baix de la nostra comarca. La taxa de recollida comercial, com a principi de qualsevol taxa, ha d'anar cobrint el cost del servei. En un estudi fet fa uns anys ja es va clarificar aquest tema: la taxa domèstica es va abaixar i l'apujada de la comercial es va decidir de fer-la esglaonadament. I, finalment, pel que fa a l'IBI, va ser una apujada d'unes mil·lèsimes que afecta una mica les propietats de més valor.

La cantarella dels sous forma part de l'antipolítica, basada en castigar l'activitat política pública. Les polítiques socials i les millores es paguen amb una política impositiva que tendeix a la redistribució de la riquesa. La resta és demagogia de formacions situades a la dreta de l'espectre polític, que és el que van fer al ple, en aquest cas, JxC i Ciutadans.

Sílvia Folch Sánchez
Portaveu del Grup Municipal d'ERC-AM

PERTOCA A TOTS IMAGINAR EL MODEL DE POBLE QUE VOLEM

El març passat vaig fer unes reflexions sobre el model de poble que voldria, he rebut la contestació del regidor d'urbanisme municipal.

Potser sí que no tinc el coneixement del municipi que ell posseeix, però crec que tothom té dret a pensar amb el Masnou que vol. Només cal que estimi aquest poble, oi?

I quan he llegit "sempre és d'agrar poder debatre sobre urbanisme" he pensat que realment era d'això del que volia parlar, de futur, del nou model de poble que necessitem, però la veritat és que no, més de la meitat de l'escrit era per parlar del passat i de números.

Podem parlar de números i, sent arquitecte urbanista com sóc, ho podem fer i veure com es tradueix aquesta aposta seva per la densificació del creixement que parla i veure que té de positiu arribar als 35.000 habitants en 5/10 anys (per cert, per sobre dels 25.850 habitants del seu Pla d'Habitatge), però a la Direcció Gral. d'Urbanisme em varen ensenyar a veure molt més que números quan fem planejament i a imaginar el model de poble quan dissenyem.

Un model que no s'ha de veure només com un pla urbanístic, sinó com allò que definirà el nostre marc de convivència, les relacions socials i el desenvolupament futur del municipi. Podem parlar de la qualitat de l'espai públic, però de veritat vol parlar de la qualitat dels nostres carrers o només dels seus projectes estreta, com el de la pacificació de la N-II? I de preservació del patrimoni arquitectò-

nic i com aquesta preservació passa, de totes totes, en preservar les entitats que el tenen i de com ho han fet, per exemple, amb el Casino i el seu pati.

També podem parlar de sensibilitat mediambiental i, perquè, s'ha exclòs un àmbit com el de Can Bernades dels sòls a revisar pel PDU quan aquest incideix en la protecció activa del territori i tocaria incloure'l.

I d'habitatge per a joves i com podran adquirir els habitatges previstos a La Colomina o a Can Bernades oi?, on, per cert, si llegeix la pàg. 13 del document penjat a la web municipal veurà que el total d'habitatges és de 117...

Això sí, 18 seran d'HPP destinats al lloguer en general, alguns per a joves, espero. Però ja saben els nostres fills que, per exemple, els blocs que fa IMPSOL, en ser una empresa pública no municipal, el registre de sol·licitants d'habitatges serà d'àmbit català i, per tant, el sorteig, no acotat als nostres joves?

Si us plau, cal ser curosos i treballar de valent pels nostres joves i els seus projectes de vida, però això portaria a un debat molt més profund, no?

Acabo, doncs, apreciat regidor, el model de poble no és exclusiu de vostè ni meu ni dels tècnics, PERTOCA A TOTS IMAGINAR EL MODEL DE POBLE QUE VOLEM!

Francesc Solà Xifra

Farmacèutics del Masnou

24 hores al seu servei Farmàcia de guàrdia

La farmàcia de guàrdia serà oberta 24 hores seguides de les 9 del matí a les 9 de l'endemà

Maig

1	diumenge	Víamar
2	dilluns	Aymar
3	dimarts	Ocata
4	dimecres	Riera
5	dijous	Fàbregas
6	divendres	Víamar
7	dissabte	Domínguez
8	diumenge	Domínguez
9	dilluns	Ocata
10	dimarts	Riera
11	dimecres	Fàbregas
12	dijous	Víamar
13	divendres	Domínguez
14	dissabte	Aymar
15	diumenge	Aymar
16	dilluns	Riera
17	dimarts	Fàbregas
18	dimecres	Víamar
19	dijous	Domínguez
20	divendres	Aymar
21	dissabte	Ocata
22	diumenge	Ocata
23	dilluns	Fàbregas
24	dimarts	Víamar
25	dimecres	Domínguez
26	dijous	Aymar
27	divendres	Ocata
28	dissabte	Riera
29	diumenge	Riera
30	dilluns	Víamar
31	diimarts	Fàbregas

juny

1	dimecres	Riera
2	dijous	Ocata
3	divendres	Aymar
4	dissabte	Fàbregas
5	diumenge	Fàbregas
6	dilluns	Domínguez
7	dimarts	Aymar
8	dimecres	Ocata
9	dijous	Riera
10	divendres	Fàbregas
11	dissabte	Víamar
12	diumenge	Víamar
13	dilluns	Domínguez
14	dimarts	Ocata
15	dimecres	Riera
16	dijous	Aymar
17	divendres	Víamar
18	dissabte	Domínguez
19	diumenge	Domínguez
20	dilluns	Riera
21	dimarts	Ocata
22	dimecres	Víamar
23	dijous	Riera
24	divendres	Riera
25	dissabte	Aymar
26	diumenge	Aymar
27	dilluns	Fàbregas
28	diimarts	Víamar
29	dimecres	Víamar
30	dijous	Domínguez

Horaris de les farmàcies del Masnou

	telèfon	de dilluns a divendres	dissabte
AYMAR - Almería 14	93 555 03 81	de 9 a 21 h	de 9 a 14 h
DOMÍNGUEZ - Enamorats 2	93 540 98 52	de 8 a 20.30 h	de 9 a 13.30 h
FÀBREGAS - Navarra 68	93 555 19 79	de 9 a 13 i 16.30 a 20 h	de 9.30 a 13 h
OCATA - JF Kennedy 5	93 555 33 08	de 9 a 20.30 h	de 9 a 20.30 h
RIERA - Josep Llimona 22	93 555 08 55	de 9 a 20.30 h	de 9 a 20.30 h
VÍAMAR - Prat de la Riva 23	93 555 04 03	de 9 a 20.30 h	de 9 a 14 h

ELS REFUGIATS I UNA GUERRA

És ben trist que unes guerres generin refugiats de primera i d'altres refugiats que ningú vol

Pep Parés

Per unes decisions polítiques determinades en relació a la guerra de Rússia contra Ucraïna, s'ha obert una extraordinària operació de solidaritat a favor de les víctimes d'aquest país com feia temps que no es veia a Europa. A l'hora d'escriure aquest article ja han arribat a Espanya vuitanta mil ucraïnesos, el quaranta per cent dels quals són infants i la resta dones -en la seva majoria- i gent gran.

Actualment hi ha habilitats centres d'acollida i emergència de la Creu Roja a Figueres, el Prat, Sants i Barcelona. He vist de primera mà part del Centre logístic d'aquesta ONG a Catalunya en ple funcionament amb treballadors i voluntaris. Des d'aquí es coordina el trasllat de les persones refugiades. Algunes estan de pas esperant poder enllaçar viatges fins arribar a casa d'un familiar, amic o acollidor que els espera a qualsevol poble o ciutat de l'estat. Els voluntaris i tècnics també procuren que tothom tingui roba i calçat i, especialment, menjar per als més petits.

El pavelló 7 de la Fira de Montjuïc ha esdevingut un lloc d'encontre de gent amb maletes, tots barrejats amb les armlles vermelles del personal de la Creu Roja.

Una part del pavelló s'ha destinat de forma excepcional a una gran oficina ambulant de la policia nacional per accelerar els tràmits legals

que els nouvinguts han de fer. Hi ha l'ordre de donar prioritat als refugiats d'aquesta guerra. I me n'alegro molt per ells: visat per un any i papers per poder treballar!!! Conduint una furgoneta de la Creu Roja vaig estar traslladant grups d'ucraïnesos a diferents hotels de la ciutat.

El segon dia al vespre, em van demanar de portar una família des de la seu de la Creu Roja a Barcelona fins al pavelló de la Fira. Era una parella d'entre trenta i quaranta anys i tres fills tots menors de sis anys. Feien cara de cansats però no es queixaven. Travessant Barcelona pel carrer Aragó els vaig mostrar la Casa Batlló il·luminada com en un conte de fades. La dona parlava una miqueta d'anglès i em va dir que sí, que era molt bonica. -Potser algun dia d'aquests podran venir a veure-la més tranquil·lament-, li vaig comentar. Parlant, parlant, em va dir que eren de Geòrgia i que la guerra els havia atrapat en el lloc inadequat i en el moment inadequat. Després vaig adonar-me que tota aquesta solidaritat actual no els beneficiaria pas, que difícilment podrien visitar tranquil·lament la casa Batlló. Que continuarien sent pàries i pobres per haver nascut en un país equivocat malgrat tenir els mateixos drets de tothom a viure millor, a aconseguir una feina i a tirar endavant la família.

Els vaig deixar a la Fira de Barcelona amb tristesa. Girant la mirada veia com jugaven els

Una extraordinària operació de solidaritat com feia temps que no es veia a Europa.

nens ucraïnesos en un espai de colors i jocs ben adaptat dins del pavelló. Ells estaran més afavorits per aquestes contradiccions que produeixen els conflictes i els seus interessos geoestratègics que sempre acaben sent econòmics.

És ben trist que unes guerres generin refugiats de primera i d'altres refugiats que ningú vol.

Encara que els infants en situacions complicades ens fan molta pena, sempre penso que qui més ho deu patir són els pares, conscients de la realitat que intenten dissimular als més petits. Viuen, també, amb la responsabilitat profunda de no saber què serà d'ells i dels fills, que se'ls miren com a protectors absoluts.

Molta gent no creu en el paper de les ONG's perquè, diuen, només arreglen pedaçs. Plantegen que el que s'ha de canviar és el sistema polític que permet aquestes injustícies. Conceptualment hi estic d'acord i és bo comprometre-s'hi. Però mentrestant -i aquest mentrestant pot durar anys i panys- val la pena que organitzacions com la Creu Roja alleugerin el patiment de tanta gent

La Creu Roja, un símbol internacional.

Telèfon de la Creu Roja del Masnou es 935 552 121

Alguns continuaran sent pàries i pobres per haver nascut en un país equivocat.

com es pugui. Si t'hi animes ja ho saps: la Creu Roja de Masnou, Alella i Teià necessita voluntaris per repartir aliments, roba i cuidar i visitar a qui ho necessiti. Salut i pau per a tothom! *

**Construcció
i manteniment
de jardins**

**Jardineria
Eloy Borrallo**

649 700 551

M. Àngel Molina

Decoració d'interiors
Estucats venecians
Pintura d'interior i exterior

606 077 808

API

Finques Puig S.L.

COMPRAVENDA - ADMINISTRACIÓ - ASS. JURÍDICA

Mossèn Jacint Verdaguer 14 - El Masnou

93 555 10 60 • 93 555 17 61 • fax 93 555 28 90

www.finkespuig.net • info@finkespuig.net

Col·legi
d'Administradors de Finques
de Barcelona-Lleida

foto @yasiajisper

L'ANA COMELLAS VA DUBTAR TOCAR AMB LLUÍS LLACH

Núria Fusellas i Santi Duran

A la seva darrera gira 2007, l'Ana Comellas va acompanyar amb el xelo a Lluís Llach, compaginant la seva feina de mestra de música i l'embaràs. S'acostuma a dir: El camí de la música és esforç i sacrifici. Ella n'és un bon exemple, com també ho és de caràcter i bon humor.

Vaig començar en el món de la música quasi bé obligada: el pare violinista, en Gonçal Comellas, molt reconegut, i la mare pianista. A Avinyonet, on vam anar a viure, a l'Empordà, vaig començar fer piano amb la meva mare "Has de posar el dit així", em deia, "però és que a mi no em va bé!" Cada classe una tortura. Al final, ens va apuntar a una escola i el director, després de mirar-me les mans, em va convidar a tocar el xelo. El xelo?, vaig pensar. Que gran! Amb dotze anys, carrega el xelo a munt i avall. Em feia molta vergonya. Quan protestava a casa, la mare visualitzava com tocaríem amb el pare: ell violí, la meva germana piano, i jo xelo.

Ja ho tenim, doncs!

Aviat el professor de contrabaix va aconsellar

que necessitava un professor de xelo per poder continuar millorant. I ja ens veus a la mare i a mi, tretze anys, cada divendres a la tarda amb el tren regional cap a Barcelona. Un any i mig! Un pal.

Amb un instrument gran, com una caixa de fruites amb potes, sense una funda com les d'ara per penjar a l'esquena. Es duia agafat de la ma amb una nansa. La meva mare, una paciència! Havia començat a treballar al Casino Menestral de Figueres i el divendres no es posava classes per acompanyar-me.

Per no tenir vocació, un gran esforç, no?

I esperat, que van decidir contractar un mestre, Josep Bassal, el "Popon", amb el que no vaig

deixar el xelo de miracle. Ens enfadàvem. "Vibra, vibra!". "Però si no m'ho expliques, com vols que ho faci", li deia feta un drama. I així, un dia i un altre. Després es penedia, i em comprava una polsereta. No ho sabia fer millor. Ara me l'estimo molt.

Encara no havia arribat el moment de la revelació?

No, no. He tingut la sort i la desgràcia de tenir el pare com a pare. Perquè després de sentir les meves queixes, de no voler estudiar més música, de protestar, em va convidar, a només escoltar, un curs de música que feia a Llançà. Amb quinze anys seia sola en una cadira i escoltava. I quan va acabar, em vaig dir: jo vull ser xelista. L'any que ve, vull venir aquí i tocar. Dit i fet.

Com has viscut o t'ha afectat ser filla del teu pare?

Quan érem petites no es podia fer soroll. El pare necessitava silenci. Mai no podíem convidar ningú. Quan la mare ens va anunciar que es separaven, la primera pregunta que li va sortir a ma germana va ser: ara podrem convidar les amigues?. A més, per ser "la filla de" la gent pensa que tens uns privilegis, oportunitats especials, i al final acabes lluitant el doble pel mateix, perquè no diguin, perquè no hi hagi dubte ...al conservatori, les oposicions... i tot i així...

Et sobra caràcter per fer-ho "sense padrins", que diuen.

Si, tinc un caràcter bastant fort. Per exemple, un professor meu, el Peter Thirrmann, molt enrotllat, amb qui ens vàrem entendre molt bé i que és el primer xelista del Liceu, em deia: "Anna, tienes que tocar así". La resposta: "és que a mi, así, no me gusta". "Pero es que estás estudiando con migo. A ver: que piensas del concierto de Schumann?" La resposta: uahhh! Romántico! "No, deia ell "tienes que tocar más ligero""menos sonido". Jo no ho sentia així i no podia. Al final: "yo no puedo tocar así, me voy". I al cap de dos dies, tornava demanant perdó.

I com va acabar la cosa?

Jo ja reflexionava a casa, i ho intentava. Però no podia, m'havia de reprimir massa. Tot de cap i res "de pum", d'emoció personal. Per a mi, la interpretació d'una partitura ha de ser personal, reinterpretar una cosa que està escrita. M'agraden molt les versions dels anys cinquanta fins a principi de segle, uns tios autèntics que deixaven la seva empremta. Ara, que s'ha imposat el purisme, sents deu violinistes i toquen tots igual. Perfecte, ràpid, amb un so brillant, però no hi ha carisma. Sents una peça d'en Pau Casals i la reconeixes.

Ell deia que als puristes els fotria per la finestra. Doncs jo, també.

Com et vas introduir en el món professional?

Vaig començar com a mestra a Cervera, quan encara no hi havia l'autovia. Un periple cada vegada. Durant cinc anys. Només desitjava que nevés a la Panadella, per no haver-hi d'anar: dues hores d'anar i dues de tornar. Després, a Cornellà, cinc anys més. I continuo de mestra a l'EMM Eixample de Barcelona.

I quan apareix el Lluís Llach a la teva vida?

Doncs aleshores. Va ser molt divertit. Un amic que tenia un estudi de so Avinyonet em truca: Anna, que tens el xelo aquí? És que hi ha el Lluís Llach que està gravant un disc i ara li agradaria introduir un xelo. Ho vàrem gravar i tot molt bé. Però tres anys després em truca el seu mànager proposant-me fer un grup acústic amb ell. I jo, que vinc del món clàssic elitista -filla del meu pare-, vaig i li responc: Doncs no se, potser això de tocar amb el Lluís Llach em desprestigia.

Toma ja!!!!

El mànager: ¿Perdona?. Encara ara m'ho recorda. Vaig aprendre moltes coses. Un món diferent. Per exemple: jo allà estudiant i estudiant, i el guitarrista que ho havia fet gairebé per facsimils, un músic de cap a peus. Així doncs, cal estudiar tant?. Una altra cosa: ells no llegien partitures, i per a mi això era un problema. Però ho vàrem anar solucionant tot.

La tendresa. Peça amb la que van començar la seva relació

Quan vas estar amb ell?

Cinc anys més, tot cicles de cinc anys! Al final, com que estava a l'Escola Municipal de Musica Joan Manuel Serrat i ho vaig haver de deixar perquè no era compatible. Van passar dos anys, i em truca el Lluís per formar part de la seva darrera gira. I jo em quedo embarassada!. En un any i mig, noranta bolos!: panxa, escola, i concerts. Una bogeria.

En tot això, quan arribes al Masnou?

Doncs ja fa vint anys. Per un bikini oblidat a casa d'uns coneguts. Al tornar per recuperar-lo vaig començar amb el que és ara el meu marit. O sigui, em va dur aquí l'amor.

Ai, l'amor... I t'has sentit acollida?

Si, molt. M'encanta el ritme, l'olor -de tant en tant, alguna xemeneia-. Però ha canviat, i no a millor. Crec que abans estava més cuidat que ara. El trobo molt deixat. És una sensació que tinc els darrers temps. Una jardinera de la que es passa. Un parc que no es cuida. Coses d'aquestes que fan maco un poble.

El Masnou s'ha fet gran, i això costa de gestionar, suposo.

S'ha de ser seriós amb el que s'empren. Quan es va obrir l'escola de música, em vaig interessar pel professorat i el projecte educatiu. No es sabia

res. La casa per la teulada. "No tenim edifici, de moment farem classe al Ferrer i Guàrdia i després ja veurem". On sóc ara mestra, a Barcelona, va passar igual: deu anys en una escola no adaptada, amb aules sense ventilació, sense llum. No són apostes serioses. Si no hi ha edifici, auditori, més val no fer-ho. És millor esperar.

Més coses.

Quan més m'he ficat en el poble, i penso en com millorar, més qüestiono. Penso en tots els diners que es deuen recaptant amb l'IBI, no els veig reflectits.

Porten més de vuit anys fent obres, endreçant el poble, amb carrers només per a vianants, voreres més àmplies, enllumenat... Això és molta despesa.

Potser amb més austeritat i no utilitzant materials tan cars, com les llambordes, que crec que són de les més cares, es podria invertir en altres coses. No sé. Fa poc vaig estar per Vilassar de Mar i fa goig. És per als vianants també, però hi ha jardineres amb flors, està cuidada, neta. Les jardineres de la població fan pena. Si no n'has de tenir cura, no les posis. Potser si, hi ha bona voluntat, però no un una bona gestió.

Acabem parlant, llarg i estès, del Casino, i el Santi i jo li expliquem els altres temps del Masnou. Temps que ja són història. Recordar i riure, coses de veïns.

RAS I CURT

El primer que fas quan et lledes Esmorzar **Menjar preferit** L'arròs **Estació de l'any** Tardor **Mar, muntanya o ciutat** Mar **Quin super-poder t'agradaria** Contagiar amor incondicional **En el temps lliure...** Llegeixo **Tens algun mestre** Bach **Pel·lícula o sèrie, quina?** *Cyrano de Bergerac* per Gerard Depardieu **Actor/actriu favorit?** Tom Hanks **Tatuatges: sí o no i on?** Sí, a l'espatlla. Una corxera! **Un llibre** *El Evangelio según Jesucristo* de Saramago **Música...** Cl[asica] **Tens una vareta màgica, que faries pel poble de Masnou** netejar-lo **Color** Groc

L'Atelier

Casal d'Estiu a Blanc de guix 2022
de 8 a 14 anys.

Setmanalment, ens endinsarem per diferents conceptes de la **Creació Artística** i els abordarem a partir de **diferents tècniques i procediments** (carbonet, aquarel·la, fang, pintura a l'oli i acrílica, fotografia, gravat, ...)

Blanc de guix

www.blancdeguix.com

Estiu Llunàtic

Casal Estiu
escola Ferrer i Guàrdia 2022

Una lluna per cada setmana...
dibuix, pintura, esports, ceràmica, escultura, cine, contes, cançons, poemes, jocs, performance, estiu....

www.blancdeguix.com

Històries de la vila

Joan Muray

Aquest mes, us presento dos temes que, tot i no semblar que poden anar plegats, o que no tenen res a veure, si que hi ha una concordança, la que lliga l'endogàmia amb els problemes psíquics, dels que n'anomeno el tercer dels motius masnovins, tot i que és el menys usat, i més desconegut.

Per tant, dividiré aquestes històries en dues parts, la primera més seriosa, i deguda a interessos comercials, i la segona més xiroia, i amb els tres motius, que eren, al seu temps, motiu de barrila pels forans.

1 L'ENDOGÀMIA MASNOVINA DEL SEGLE XIX

Abans d'emprendre el tema pròpiament dit d'aquestes històries, vejam que ens en diuen els diccionaris:

ENDOGÀMIA és la pràctica del matrimoni dins un grup ètnic determinat, classe social o grup sociològic, refusant-ne d'altres considerant-los inapropiats pel matrimoni o per altres relacions personals. El terme endogàmia s'oposa al d'exogàmia.

Etimològicament prové del grec amb el significat de «matrimoni a l'interior». El significat s'ha estès a significats que no tenen a veure amb el matrimoni com l'endogàmia professional quan els fills tendeixen a heretar la professió dels pares.

L'endogàmia és comuna en moltes cultures i grups ètnics però la globalització tendeix a contrarestar aquesta tendència i exposar grups ètnics anteriorment aïllats a una més àmplia varietat de pobles i cultures. Alguns grups religiosos són notablement endogàmics (jueus, musulmans, alguns grups cristians, etc.) fins i tot amb l'afegit de requerir la conversió per matrimoni.

I ara anem al tema en concret, tot i que vull aclarir que tot i que s'hi esmentaran cognoms masnovins, no hi constarà el nom de cap persona, ni el motiu amb què foren conegudes. En algun s'esmentarà l'ofici o quin fou a què es dedicaren.

Hi va haver casos tan enrevessats que, per poder-ne escatir qui era qui, o a quina de les branques d'aquell cognom, si no saps el motiu, no pots treure'n l'entrellat.

Abans també cal dir que de certs cognoms, els que més portaren els, pràcticament vuit-cents

(800) capitans de la nostra marina de vela del vuit-cents, n'esmentaré les branques que n'existeixen, o que hi hagué, com ara: Maristany, d'aquests ni va arribar a haver-hi cent quatre (104) capitans, pertanyents a quaranta branques (40); de Pagès, 59 capitans, de vint-i-tres (23) branques; i de Millet, 53 capitans, de quinze (15) branques.

Si quan algú pregunta per algun dels capitans dels cognoms ja dits, el primer que cal saber és el motiu familiar, ja que sinó, és temps perdut.

Un cas que sempre poso d'exemple, és el d'un músic masnoví, que es deia de cognoms: Maristany i Maristany; el seu pare es deia: Maristany i

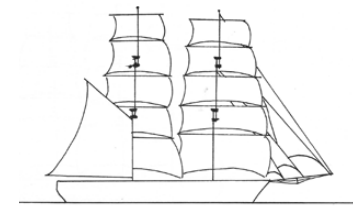
Maristany; i el seu avi: Maristany i Maristany. Apa, traieu-ne l'entrellat, si és que podeu.

També hi hagué el cas d'una família, els Sampera (de Can Margarit), que durant set generacions es casaren entre ells.

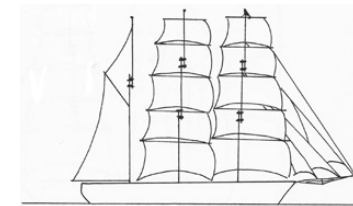
Recentment m'ha arribat a les mans uns documents testamentaris, també de capitans. I quina no ha estat la sorpresa a intentar treure'n

suc, ja que eren uns Maristany de primer cognom, i de segon Galceran, però, tot i que tots ells portaven ambdós cognoms iguals, eren de pares diferents, vegem els diferents pares: Gerard i Josepa, Gabriel i Teresa, Antoni i Teresa, Gerard i Antònia i Pere i Francesca.

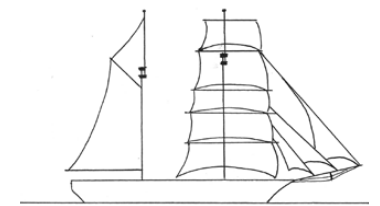
Com veieu, cinc branques de Maristany de Ca la Tara, i de Galceran (no en sabem el motiu), casats entre ells. ✱

Un Bergantí

Una Corbeta

Una Pollacra-Goleta

2 PALANGRERS, GEPERUTS...

...i al Masnou de ximplés prou

Es diu que qui no sap riure de si mateix no sap viure, i que el riure és ben sa, fins i tot, avui en dia, hi ha tractaments per mitjà del riure.

Fa anys, concretament el 2005, vaig treure un llibre, referit als motius i noms populars del Masnou, al qual apareixien set-cents cinquanta (750), però d'aleshores ençà encara n'he recollit quaranta-quatre més. En total serien set-cents noranta-quatre (794).

A l'esmentat llibre també hi havia un apartat amb noms populars de: carrers, places, entitats, empreses, negocis, llocs, cases, antics camins, etc.

I com no podia ser d'altra manera, el lèxic masnoví i mariner, força ric a causa del passat de la nostra marina de vela del vuit-cents.

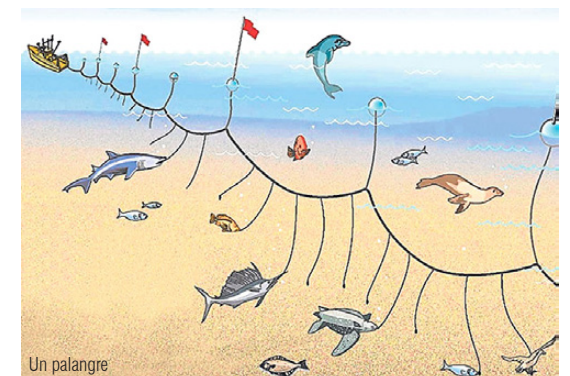
En ell, hi havia, un xic de passada, dos dels malnoms o motius amb què érem coneguts antigament, el de palangrers i el de geperuts, que aquí faré de forma més esplaiada, perquè tothom en sàpiga el significat. També miraré d'explicar la frase final del títol que encapçala aquesta segona part de les històries.

Vegem-los:

PALANGRERS Que com el seu nom indica, o millor dit, de on deriva, de palangre, una forma de

pesca, que pel que es veu era la més utilitzada pels pescadors de la vila, quan aquesta es dedicava en gran part a la pesca, abans de fer la dita carrera d'Amèrica, i així els va, i ens va, quedar el nom.

Veiem en què consisteix: El palangre és un aparell de pesca, comú a tots els Països Catalans. És una llença, ormeig de pesca consistent en una corda llarga que hom cala amb un pedral al fons i un suro al capdamunt i que té un ham o uns quants lligats cap a la part més submergida, que es manté

Un palangre

fondejada, llença que porta penjades altres llences armades d'un ham cadascuna. Es pot anomenar pesca amb palangre, i al peix pescat amb ell, se'n diu peix de palangre, que acostuma a ser peix d'alta qualitat.

GEPERUTS Aquest segon, de caràcter més despectiu, els fou donat ja en temps dels capitans que solcaven totes les mars del món, i fou degut a la gepa que els quedava a les jaquetes blau marí que duïen, les quals, en tornar de mar, com que venien impregnades de salnitre, i els capitans tenien per costum de penjar-les al pom de l'escala que menava a la segona planta de la casa. Així els quedava una mena de gepa. Sembla que el motiu els fou posat pels veïns d'Alella i Teià, quan els capitans hi pujaven per a les festes, sobretot les Festes Majors d'aquests municipis, i devia ser pels temps en què el Masnou va assolir la independència municipal d'aquestes poblacions, el 1825 de Teià i el 1846 d'Alella.

Al Masnou de ximpls prou. Quant a aquest tercer, com ja he dit, el menys conegut, també de caràcter despectiu, deu ser també el més tardà,

La gepa que els quedava a les jaquetes blau marí que duïen, les quals, en tornar de mar, com que venien impregnades de salnitre, i els capitans tenien per costum de penjar-les al pom de l'escala que menava a la segona planta de la casa. Així els quedava una mena de gepa.

FONS CONSULTATS

- Arxiu Històric Municipal del Masnou
- Entre el pedigrí i l'estigma. De Joan Muray. Editorial Davinci. Mataró 2005
- Arxiu-Biblioteca Joan Muray. El Masnou

i seria posat degut a la forta endogàmia que he comentat a la primera part, ja que les unions entre familiars, i més les més properes, com la d'oncles i nebodes o de cosins germans, a voltes, d'elles en surten fills amb problemes mentals. D'aquí el malnom.

Per sort, l'endogàmia, si més no masnovina, ha desaparegut, i quant als diversos motius masnovins, els dos primers, pràcticament ningú els coneix, i el tercer també ha desaparegut. *

La teva oficina del Masnou sempre amb ATENCIÓ PERSONAL

Agència d'Assegurances Exclusiva de Mapfre Familiar S.A.

C/ Sant Miquel 49, Local 2 • 08320 El Masnou (BCN)

T. 93 555 75 04 • F. 93 540 08 76 • marquem@mapfre.com

AQUESTA OLORE DE MAR

Aquesta olor de mar
embriaga les entranyes,
m'enlaira enllà de la terra,
sobrevolo pels terrats
i aquests blaus de mar
els tinc a tocar amb aquesta flaire.
Records, moments, calma,
cel blau, brisa, aire.
Respiro a fons per amarar-me
d'aquest mar que vull amb mi.
Aquesta olor de mar
em convida a la serenor,
al goig de la natura, de la vida.
Mar profund, paraula plena,
ardent plenitud, silenci.

*Joana Bofarull Cervera
Poetessa, cantaire i covilatana.*

Espai poètic

Centre de teràpies, alimentació
ecològica i dietètica

Ens trobaràs a: c/ Navarra 24
08320 El Masnou (BCN)

L'ECOLOGICA

LES NOSTRES TERÀPIES

- **Assesorament Dietètic** Dijous tarda
- **Flors Bach** amb l'Alba dilluns matí
- **Arteràpia** amb @celiartistik "Empoderament creatiu mitjançant la pintura. Hores concertades
- **Nutricionista** amb Georgia Konstandini, hores concertades a partir del setembre

LA MASNOVINA, UN PASTÍS CENTENARI AMB NOM DE POBLE

En Marià Anguera Pagès i la Rosa Pagès

Núria Fusellas i Santi Duran

A les pastisseries del nostre poble trobem, entre altres delícies, un petit pastisset circular, de crema cremada, la masnovina. Coneguda per molts i moltes, que han fet d'ella el punt final a dinars familiars i celebracions, ens proposem desvetllar el seu origen. Ens ho expliquen en Marià Anguera Pagès i la Rosa Pagès, sabedors tots dos de les coses de la vila i amb una memòria envejable.

Les masnovines es coneixen amb aquest nom des del 1920, encara que abans ja se'n feien. Va ser en Joan Pagès Oliver qui la va portar, després d'haver-se format com a pastisser a Barcelona. Tot i que abans s'havia establert en un altre indret, des del 1927 ho va fer al carrer Pere Grau, on encara hi és la pastisseria, amb un altre nom. Ell la va portar, però aviat totes les pastisseries la van adoptar i encara l'elaboren, cadascuna amb aquell toc diferent com correspon als bons artesans.

En Marià, fill del Masnou i renebot de Joan Pagès, ens explica la història i la Rosa fa apunts per acabar de desvetllar el misteri.

És hora de provar-la. En Santi i jo no som de dolços, i ens fem una mica els ronsos. Només un tast. I cullerada a cullerada no deixem res al plat. És realment una experiència! Si no l'heu menjat mai, que no passi del cap de setmana.

Postres formades per una base de pa de pessic enrotllada amb crema catalana cremada i un toc final de gelatina de poma.

MÉS DE 100 ANYS DE LA MASNOVINA

PASTISSERIA DEGUSTACIÓ
GRANJA

Matalí

Prat de la Riba 4 - El Masnou
93 555 04 60

david
pastisser

MMACE02 (Millor Mestre Artesà Xocolater d'Espanya 02)
Medalla de bronze MMAPE03 (Millor Mestre Artesà Pastisser d'Espanya 03)
Mestre Pastisser
Finalista (Millor Pasta té d'Espanya 15)
Navarra 100 • 93 555 34 75 • El Masnou
pastisseria@davidpastisser.com
www.davidpastisser.com

La Moreneta
PASTISSERIA • CONFITERIA
Itàlia 31 - El Masnou
935 553 564

UNA DELÍCIA DE LES PASTISSERIES DEL MASNOU

el cullerot

DE TOT
PER A LA CUINA

El Masnou - Sant Felip 45
93 540 97 41

Igualada - Rambla Nova 29
93 804 22 25

www.elcullerot.cat • elcullerot@hotmail.com

Can Ventura des de 1964

Vedella • Xai • Porc
Pollastre • Embotits

Pg. Romà Fabra 18,
El Masnou / 935 557 395

EL CLIC DE SERVIFRUIT DE LA BOTIGA A CASA

WWW.SERVIFRUITMASNOU.COM

C/. Sant Miquel, 41 - El Masnou
93 333 05 70

HEU VIST
EL NOU WEB?

CLICA

ESTUDI
SANTIELENA
Disseny gràfic • Il·lustració

www.estudisantielena.com
santi@estudisantielena.com
699 775 558

El teu Celler Gourmet del Masnou
DIUMENGES MATÍ OBERT!

[Instagram](https://www.instagram.com/elrebotdelsentits)
[Facebook](https://www.facebook.com/elrebotdelsentits)
[Tumblr](https://www.tumblr.com/elrebotdelsentits)

Pg. Roman Fabra 25• El Masnou
www.elrebotdelsentits.cat / Tel. 93 178 22 97

La cuina de l'Antonia

El cullerot

MUSCLOS A LA SIDRA

Ingredients per a 2 persones

- 1.5kg de musclos
- 2 grills d'all pelats
- 150ml de sidra
- 100g de nata per cuinar
- julivert, sal i pebre

Preparació

- 1 Rentem els musclos i els posem en una olla amb els grills d'all i la sidra.
- 2 Ho fem bullir, amb l'olla tapada, a foc mig uns 5 minuts. Ja veureu que les closques es van obrint. Si n'hi ha alguna que no s'ha obert, llenceu-la.
- 3 Reservem els musclos escorreguts en un bol tapat i els deixem dins el forn a molt baixa temperatura perquè es mantinguin calents.
- 4 Mentre, passem el suc que ens ha deixat pel xino dins d'un cassó i ho tornem a fer bullir.
- 5 Ara hi aboquem la nata fresca i ho deixem reduir de 3 a 4 minuts fins que veiem que s'espesseix una mica. Salpebrem al gust.
- 6 Posem els musclos allà on volem servir-los i vessem la salsa per sobre. Hi donem una mica de color amb el julivert tallat fi.
- 7 No us deixeu el pa torrat per a sucra !

El vi de l'Enric

El Rebot dels Sentits

CAN MATONS PANSA BLANCA

Bodega Can Matons **Denominació** D.O. Alella
Raïm Pansa Blanca / 2020
Ampolla 75 cl
Graduació 12,5% Vol.

Aquesta setmana des del Cullerot ens proposen uns Musclos a la Sidra. La veritat que és un plat que amb qualsevol blanc encertaríem, sempre i quan no fos excessivament dolç. Però si tries un de ben sec com un perfumat o amb un punt de muscat, ja encertaries. Ara bé, al ser la recepta a la sidra, hem volgut donar-li un valor afegit i donar-ho tot.

La nostra recomanació, és un vi d'Alella, com no podia ser d'una altre manera i un de ben nou, es tracta del Can Matons Pansa Blanca 2020, un vi realment excepcional, tan per la vinya i la cura al treballar-la, com per la seva elaboració. Tenim un vi aromàtic, amb un pas per boca glicèric que acompanya la carnositat del musclo junt amb un final cítric, lleuger i amb una bona acidesa que ens neteja i es barreja amb el toc lleugerament picant i àcid de la salsa a base sidra.

De ben segur que aquest maridatge us despertarà tots els sentits i gaudireu com mai, i si a més ho feu a peu de costa, l'experiència serà única.
Bon profit! ✨

Joan Muray

HONG KONG I L'HOME DEL BAGUL

A la majoria de mercats del món, normalment hi ha un guirigall impressionant, però en alguns, a més d'això, et pots trobar amb fets ben insòlits, depenent dels costums locals o la idiosincràsia dels nadius.

A l'època que us parlo, Hong Kong encara era una colònia britànica, però això no te res a veure amb el fet que us comentaré.

Quan vaig pel món, encara que no estigui programat a les rutes que et porten, m'agrada visitar els mercats i els cementiris, és on es pot capir millor com són i com es comporten la gent del lloc que visites.

Havia arribat a Hong Kong, i la primera sorpresa que vaig tenir fou que per anar de l'aeroport a la ciutat, s'hi va amb un tren que va per un túnel sota el mar, ja que l'aeroport de l'illa està al que en deien els nous territoris.

A més, la pista d'aterratge està guanyada al mar, i per banda i banda de l'avió, veus aigua. És una sensació un xic estranya.

Un cop instal·lats, també férem algun recorregut al voltant de l'illa, navegant amb un sampan, petita embarcació de vela típica d'aquelles latituds.

Però el dia més xocant, per atapeït, per acolorit, i sobretot per cridaner, fou quan vaig visitar el mercat. I anava amb alguns companys de viatge, amb qui comentàvem tot el que ens semblava més curiós. Sobretot per les diferències amb els nostres.

Quan de sobte, veig un home que duia com una mena de caixa llarga a l'esquena, i ho vaig comentar als companys. De primer no sabíem ben bé el que era, però ens aproparem i veiem que era un bagul. Això perquè ho preguntarem, ja que no s'assemblava res amb els d'aquí.

Tenia, com és natural, la forma allargada i de la mida del que l'havia d'usar. Era d'un color groguenc verdós, com si fos una fruita a mig madurar. El duia com aquell que es posa un sac com a caputxa, i la tapa la duia lligada a sobre.

L'home l'havia comprat i el duia cap a casa. Ens comentaren que era un costum d'allà, i que un cop a casa, es dedica a decorar-lo com li sembla. Com que no en vàrem veure cap que estigués a punt de ser usat, no ser com deu quedar finalment. Acolorit i guarnit segur.

Preguntarem que en feia després, ja que l'home semblava prou jove com per no necessitar-lo encara. Ens van dir que el guardava a sota el llit. ✱

El laberint del Masnou

Elena Feliu

Moments abans de l'entrenament, la Núria s'adona que no te les botes de futbol! L'ajudes a creuar tot el poble i tornar abans de que la trobin a faltar? Es tant juganera que vol tornar per carrers diferents, encara que en un parell ja l'han vist passar.

EL MASNOU ASSESSORS SL

Torrent Vallmora, 16 local - 08320 El Masnou

935 400 673 • tonitrillo@elmasnouassessors.cat • www.elmasnouassessors.cat

Assessoria d'empreses i particulars des del 1984

Assessorament i gestió fiscal, comptable i laboral
Assessorament jurídic mercantil
Herències, donacions

L'enigma V.D.R.

Tenim dos gots, un ple de vi i l'altre ple d'aigua. Agafem una cullerada del got d'aigua i la buidem al got de vi. Omplim la cullera del got de vi (barrejat) i la buidem al got d'aigua.

Hi ha més aigua en el got de vi, o més vi en el got d'aigua?

Resposta: La quantitat de líquid traspasada d'un got al altre és la mateixa. Implica que la quantitat de líquid d'aigua en un got, és igual a la quantitat de vi que falta en l'altre got. Per tant, són iguals.

¿QUINA ÉS LA HISTÒRIA QUE T'EXPLIQUES?

Dr. ORIOL LUGO REAL

Tots/es tenim una història que ens expliquem sobre el perquè dels nostres resultats o en relació amb els esdeveniments que experimentem. Modificar aquesta narrativa pot generar grans canvis en el nostre benestar. T'atreveixes a reescriure el guió de la teva vida?

En una ocasió a dos germans els hi van preguntar sobre com el fet d'haver-se criat amb un pare alcohòlic els havia afectat en el seu futur.

El primer germà, era un home que havia patit també dels efectes de l'alcoholisme i es justificava dient que tenint un model familiar com el que havia viscut era inevitable que hagués seguit els mateixos passos.

El segon germà, era una persona sana que s'havia allunyat completament de la beguda fins a convertir-se en abstemi. La resposta que va donar era que amb l'exemple del seu progenitor només li havia quedat l'opció de renunciar a qualsevol classe de beguda que contingues alcohol.

Pot semblar que la resposta és la mateixa, però la interpretació que hi ha en el fons és completament diferent.

En un cas podríem dir que la figura del pare exerceix de model i en l'altre "d'antimodel", o l'exemple a no seguir. En el nostre dia a dia són moltes les situacions on ens podem sentir frustrats, abatuts o desmotivats. És en aquests moments on hem de reconèixer aquesta veu interior i donar-nos el marge per a poder anotar-la.

Quan escrivim el que estem pensant, estem guanyant consciència. Un cop analitzem la història que estem relatant, llavors podem escollir si realment volem que això configuri la nostra realitat.

Deixa'm posar-te un exemple que segur que hauràs viscut: "quan en un examen de l'escola no obtenies la nota que volies, que et deies? No he estudiat prou o el professor/a em té mania". Estar clar que amb la primera resposta la conseqüència era que et posaves les piles en la següent prova. I en el cas de la segona opció, la conseqüència era que dedicaves el teu temps i energies a queixar-te sobre el tutor/a, però sense invertir més esforços en els estudis.

No dic que el que estiguis vivint no sigui potser una tragèdia o una situació estressant. Simplement, et convido a donar-li una segona lectura. No et casis amb la primera història que aparegui a la teva ment. Dona't el permís per explorar una segona o una tercera història. Potser dins d'aquest repertori narratiu trobes un fil argumental molt més positiu o com a mínim no tant negatiu o limitant.

Perquè al final el que compte no és el que ens passa a la vida, sinó com interpretem les coses que ens passen. *

www.owlpsicologia.com

Parlem de llibres

Pere Martí i Bertran

Títol Sense filtres

Autor Maria Carme Roca

Editorial Santillana / Grup Promotor

Lloc i any d'edició Barcelona, 2020

Pàgs. 165

Embolics estudiantils a Berlín

Maria Carme Roca (Barcelona, 1955) és una gran fabuladora, com ho demostren la cinquantena d'obres que ha publicat, així com l'èxit que té entre els joves. Sense filtres és la seva darrera novel·la juvenil; però no és una novel·la juvenil més, per molt que hi trobem estudiants d'institut, primers amors, assetjament... I no ho és, gosaria dir, perquè M. C. Roca cargola una mica el cargol, com si es posés reptes, i converteix la novel·la en una experimentació formal ben interessant i en uns continguts prou originals com per allunyar-se de les tòpiques

novel·les d'institut. Formalment, tot i l'estructura clàssica (presentació, nus i desenllaç), aconsegueix de donar-hi un aire innovador: el narrador protagonista, l'Anton, un jove berlinès de 13 anys, explica la història en primera persona, adreçant-se als lectors i increpant-los i tot; hi juga amb aspectes formals diversos: piulades; recursos tipogràfics variats (esquemes, gràfics, dibuixos...); un parell de mots de vici característics de l'Anton al llarg de tota la novel·la; una estructura capitular ben original, ja que la presentació la formen un capítol zero i cinc capítols negatius, mentre que el

nus, que abraça tota la segona part, té set capítols numerats en positiu, i el desenllaç es redueix a un breu epíleg.

Els continguts no són pas fàcils de resumir en poc espai, perquè, en paraules del narrador, són "uns fets embolicats dignes d'una novel·la de misteri (bé, potser no n'hi ha per a tant)." (p. 155) Uns fets que el mateix narrador de tant en tant ens va resumint i que podríem sintetitzar en un conjunt de canvis, tirant a desgràcies, que l'Anton ha d'entomar, com li anuncia una veïna una mica estrafolària i visionària, la Greta, quan fa els 13 anys, un número amb molta càrrega i connotacions, com li recorda el seu germà Oscar (p. 139-141): li surten grans, s'enamora d'una professora, el seu avi, que sempre li és un puntal, ha d'anar a una residència, i, sobretot, es veu involucrat en una conxorxa de la qual acaba sent un dels engranatges principals, cosa que li porta molts problemes, tot i que n'acaba traient algun profit.

Una novel·la que hauria qualificat de rodona si no fos per un parell de qüestions que no es poden obviar: el registre lingüístic del protagonista no acaba de ser versemblant i l'edició podria haver estat molt més rigorosa. *

Jordi Fontseré
657 88 92 14

QUIN MÓN

Joan Maresma

L'ordre emesa suggeria només un desplaçament forçat: tots els jueus de Kíev i de les seves rodalies s'havien de presentar a les 8 del matí del dia 29 de setembre de 1941 en una plaça i havien de portar documents, diners i un petit equipatge.

Qui no es presentés seria trobat i afusellat. Els nazis -que van ocupar la ciutat una setmana abans- esperaven atreure uns 5.000 jueus, perquè més de 200.000 ja havien fugit de la capital. Se n'hi van presentar uns 60.000.

La logística muntada per eliminar-los va funcionar prou bé, tipus línia de muntatge de la Ford. Amb prou feines havien arribat, lliuraven les pertinences, els diners, la roba i les maletes, fins a quedar-se gairebé nus. Tot molt ràpid. Quan arribaven al punt des del qual se sentien trets, ja era massa tard. Un barranc de 200 metres de llarg per 30 d'ample i 20 de fondària els esperava. Obligats a situar-se al capdamunt del barranc, rebien un tret a la nuca. No és fàcil afusellar individualment més de 35.000 persones. Els Einsatzgruppe Hitler i els seus sicaris van necessitar més de 40 hores per completar la massacre de Babi Yar, explicada de forma minuciosa pel protagonista de Las Benévolas -Max Auer el seu nom- de l'escriptor Jonathan Littell, un dels millors llibres que he llegit i que recomano sempre. Sembla que hi ha hagut una nova matança -a Bucha, ben a prop de Kíev també- a l'eterna Europa de valors universals.

Vaig néixer l'any 1970. El búnquer del Führer ja feia temps que havia deixat de fumejar i de les cendres d'Hiroshima ja no en quedava res. Pertanyo a una generació afortunada: ni les meves germanes ni jo hem passat gana -els avis, els pares i els oncles, sí- ni ens hem hagut d'amagar en cap refugi per algun bombardeig. Sóc d'una generació que no ha patit la guerra a la seva pròpia terra, tot i que l'hem vist a d'altres punts del planeta: Corea, Argèlia, el Congo exbelga, les guerres d'Orient Mitjà, el colapse de Iugoslàvia i una infinitat de conflictes que han sumat més morts que tota la Segona Guerra Mundial. A tot aquest temps el van anomenar Guerra Freda. Nosaltres, no obstant, teníem la sensació que vivíem temps de pau. La guerra, com la mort, era quelcom que els passava als altres.

Ens van fer creure que al nostre país hi havia un sistema sanitari que cobria a tothom, que tots els nens i adolescents eren escolaritzats, que existien

les vacances pagades... Fins i tot som a la Unió Europea, el club dels països rics i exemplars. Ens hem convençut que els nostres fills i nets tindrien garantit un futur de pau i felicitat. Ara, de cop i volta, han coincidit les raneres d'una crisi econòmica profunda amb els cops mortals d'una pandèmia, un endeutament públic brutal, una inflació que amenaça els nostres estalvis i ens veiem mig embolicats en una guerra a la civilitzada Europa.

D'on surten aquests temors? Potser ens adonem que el nostre món segueix sent inestable, impermanent, i que la nostra seguretat aparent ha estat un miratge provocat per sistemes d'informació manipulats i manipuladors. Les víctimes de la guerra d'Ucraïna vivien -suposo- fins fa poc com nosaltres: amb les seves targetes de crèdit, els seus canals de televisió, pagant la hipoteca del pis... No eren pobres africans bombardejats pels seus governs als seus llogarets de joncs ni martiritzats habitants d'Orient que fugien fins a arribar a les fronteres de la cristiana Europa.

De ben segur que els nostres governants demanaran un esforç econòmic per finançar la seguretat i ens oblidarem dels problemes quotidians perquè haurem de vèncer la por i el temor a un futur incert. Potser hem vist el nostre retrat. I potser comprendrem els pares i els avis, que -tal vegada- van viure un terror semblant.

PD. La mare en fa 89 el dia 17. Per molts anys. *

Fem poble

L'HORTA MALANIT, LA CONEXEU?

Tot comença amb el nostre besavi, l'Antonet, que tornant de les Amèriques compra el primer tros de terra. I venent i exportant clavells a les Europes, el tros es fa gran.

foto Santi Duran

Tot per a l'Antoneta, la nostra iaia. I ara, qui ho diria, 3 de les netes hi som! L'Àstrid, la Nonna i la To.

Però vosaltres també en podeu gaudir d'aquest hort al tocar d'Ocata. N'hem fet petits horts per a llogar.

És una terra agraïda per a plantar-hi tomàquets, enciams, maduixes, carbassons, pèsols..... I tot està tan bo!!!

Veni a coneixe'ns I veure els horts. Segur que us hi engresqueu. Nosaltres mirarem d'assessorar-vos en tot el que poguem, us deixem eines per compartir, cada hort té aigua per a regar, tenim planter per a vendre.... Us ho facilitem per gaudir d'aquest espai de natura a tocar del poble. Ai! I a més a més la zona d'esbarjo amb les barbacoes és ideal per a un bon àpat després de treballar la terra. *

VOSALTRES TAMBÉ EN PODEU GAUDIR D'AQUEST HORT AL TOCAR D'OCATA.

N'HEM FET PETITS HORTS PER A LLOGAR

c/ Agricultura, 1 - 08320 El Masnou

632 733 078 • hortamalanit@gmail.com @hortamalanit

HIMNES

Elena Bosch

Escric aquest article quan encara falten dies per Sant Jordi. A la coral, estem preparant la cantada que farem el dia 23 d'abril a la tarda, a la sala Maristany del Casino del Masnou.

Per aquesta ocasió, el repertori és amè i variat i, com és natural, inclou la "Invocació a Sant Jordi", peça coral de F. Haendel i l'oració de Salvador Espriu "Senyor Sant Jordi".

Un himne i una oració

Ha estat l'assaig d'aquest vespre qui m'ha proporcionat el tema a tractar al butlletí del mes de maig.

Himnes, banderes, símbols... normalment hi són com a taló de fons, com a decorat, com a

acompanyament musical per a certes celebracions. Hi ha moments a la vida però, en que cobren força i ajuden a unir e identificar entre sí als qui l'interpreten.

El nostre director, en Jordi Lalanza, mentre assajàvem ha dit: **un himne és una d'aquelles peces que no necessita direcció, que, si tot va bé, flueix sola. Les paraules i la música porten a que el grup estigui molt unit, a que el grup funcioni sol. No fa falta batuta perquè soni bé.**

Salvador Espriu en la seva oració, eleva una súplica i demana al cel que ens guardi de la guerra, sobretot del crim de la guerra civil. Que ens alliberi de l'avarícia, l'enveja, de la ira, de l'odi... Demana que ens ajudi a merèixer la Pau. Demana que salvi la parla de la gent, que salvi la parla de la gent catalana...

... més actual tot plegat, no pot ser.

Valgui l'himne per agrupar-nos contra la guerra. Valgui l'oració per sentir-nos part d'un transcendent que ens abraça a tots. *

PER QUÈ HI HEM DE SER, SI NO ENS HI VOLEN?

Pere Martí i Bertran

Amb pocs dies de diferència he llegit alguns textos d'allò més diversos i alhora interessants que compartien una idea: la llengua que parlem ens fa diferents.

Això no tindria res d'especial, seria una veritat com un temple, perquè sabem que una llengua implica una visió del món particular, pròpia. El problema, que deixaven molt clar aquests textos que tot seguit comentaré, apareix quan aquest fet no s'admet, quan alguns parlants d'una altra llengua no accepten la diferència i volen, tant sí com no, que deixem de ser nosaltres mateixos, que renunciem a les diferències i, doncs, que fem nostra una altra llengua i una altra cultura.

El primer text que m'hi va fer rumiar és un magnífic article del professor Jaume Aulet, titulat "La llengua dels futurs mestres. Una altra tragèdia a Lil·liput?", publicat al digital Núvol (16-9-2021): <https://www.nuvol.com/llebres/assaig/la-llengua-dels-futurs-mestres-una-altra-tragedia-a-lil-liput-204212>

Aulet, entre altres coses hi reflexiona: "Precisament per això és molt difícil que puguem entendre'ns amb algú que ens priva o ens limita l'ús de la llengua. Al Parlament espanyol, per exemple. Si no podem parlar-hi la nostra llengua, què coi hem de fer-hi en un "parlament"? Si no hi podem mostrar la nostra manera d'entendre el món, deu ser que aquell no ho és pas, el nostre món. Potser és millor marcar-ne distància, doncs." Em va semblar i em sembla un raonament tan clar, tan contundent, tan carregat de raó que em va fer pensar en altres casos que hi tenien relació i que per a mi eren tant o més greus, ja que anaven més enllà de la política i afectaven la intel·lectualitat, que en teoria hauria de ser més oberta de mires i entendre que la diversitat és una riquesa i no pas una nosa. D'exemples en trobaríem a cabassats, però em limitaré a aquests que amb pocs dies em van caure a les mans. El primer, un text de Javier Marías, titulat "Desprecio

de la propia lengua" (El País/ Semanal, 14-11-21, p. 90), en què denuncia la degradació del castellà i aprofita l'avinentesa, sense que vingui a to, per dir que "Cataluña, País Vasco, las copionas Baleares y Valencia" no paren en les seves "insistentes tentativas de expulsar al castellano".

Un intel·lectual espanyol que no ens accepta com som, que no dubte a mentir i, doncs, que no ens vol en això que en diuen "la patria común" si no passem pel tub de la renúncia. El més trist, però, és constatar que molts intel·lectuals d'esquerres tampoc ens han acceptat, ni ens accepten. Dos exemples ben clars: d'una banda el llibre La República espanyola contra Catalunya, d'Agustí Soler i Regàs ((Publicacions de l'Abadia de Montserrat, 2021), en què exposa amb tota claredat el canvi d'intel·lectuals com Ortega y Gasset, Marañón, Unamuno, Américo Castro..., respecte de l'anomenat "problema catalán"; de l'altra, exemples trets de les entrevistes fetes a Joan Triadú, recollides a Joan Triadú en conversa (Eumo Editorial, 2021), que, entre altres, recalca les paraules de Salvador de Madariaga, quan el doctor Trueta l'hi va presentar, a final de la dècada de 1940 i van parlar de la situació a Catalunya, la lluita per recuperar la llengua i la cultura...: "De modo que Franco, ni esto [es refereix al "problema catalán"] nos habrá arreglado" (p. 308 i semblant a p. 48 i 96). No és pas estrany que Joan Triadú, sempre tan lúcida, arribés a aquesta conclusió: "Els intel·lectuals castellans són amics de la Catalunya-regió, però enemics de la Catalunya-nació. Tenen la necessitat biològica de la nostra supeditació." (p. 48) A partir d'aquests i d'altres exemples que de ben segur teniu al cap, fem-nos la pregunta del títol: "Per què hi hem de ser, si no ens hi volen?" *

Homs

MATERIALS PER A LA CONSTRUCCIÓ: LA MILLOR OPCIÓ PER A PROFESSIONALS

exposición avda. J. Roca Suarez Llanos, 43 - 08329 Teià - 93 540 37 69 - exposicio@materialshoms.cat

horari de lunes a viernes: de 9h a 13h y de 15h a 19h

Oficina i magatzem Joan XXIII, 126 - 08320 El masnou - 93 555 97 53 - Info@materialshoms.Cat

horario de lunes a viernes: de 7 a 18 h (no tanquem al migdia)

FINQUES MESLLOC

LLIGOÑA CAYETANO

La seva immobiliària del Maresme

93 555 69 03 • www.meslloc.com

CURSETS DE DANSES I BALLS TRADICIONALS DEL MON

DIVENDRES VESPRE

Info: gentdelmasnou@gmail.com

C/ Dr. Josep Agell, 9 -

Tardes laborables de 19 a 21 h.

Manel Pérez Colomera

També anomenat Carolus Magnus, Karl der Grosse, Charlemagne o Carlomagno.

Fa més de 1.200 anys de la mort de l'emperador; nascut a prop de Lieja (llavors Regne dels francs i avui Valònia, Bèlgica) i mort l'any 814 a Aquisgrà, en alemany Aachen (Rin del Nord-Westfàlia, República Federal Alemanya). Rei dels francs, rei dels llombards i finalment emperador d'Occident (del 800 al 814) i de qui van ser vassalls els comtes-reis catalans.

Tot fent unes vacances d'estiu en un lloc agradable i gens calorós, vàrem visitar aquesta regió que és una delícia. El verd s'imposa aclaparadorament. Per tot arreu hi ha flors. Als mercats, les parades de flors tallades són un regal per a la vista... i molt més barates que a casa nostra. Un aspecte una mica molest per fer turisme va ser que ens va ploure quasi cada dia, més o menys estona, però vam veure uns arcs de Sant Martí espectaculars.

Era l'any 2014 i a Aquisgrà commemoraven el 1.200 aniversari de la mort de Carlemany amb la importància que es mereixia. Van organitzar tota mena d'actes, exposicions de documents, joies i altres objectes cedits per museus del Vaticà, París, Brussel·les i altres ciutats. De tots els objectes relacionats amb l'emperador mencionaré el seu tron, que s'ha mantingut en perfecte estat perquè és de pedra. És a la catedral, al capdamunt de sis graons, emulant el tron del rei Salomó. Impacten també les seves corones, rudimentàries, però d'or i fardides de pedres precioses.

Tron de Carlemany a la Catedral d'Aquisgrà

AL PAÍS DE CARLEMANY

Ajuntament de Lieja

Per entendre'ns, el meu francès i el molt escàs anglès de la meua filla. Però ens en vam sortir prou bé, tenint en compte que per allí no hi ha fullets informatius en català i molt escassos en castellà.

A la província de Lieja, on era la nostra gîte (casa rural), a prop de la frontera d'Holanda i Alemanya, es parla francès, való i alemany. Tres llengües a les quals podem afegir el neerlandès que el parla o l'entén molta gent; són a tocar dels Països Baixos i de la ciutat de Maastricht, i d'Alemanya, de la ciutat d'Aquisgrà.

Al poble on érem, segons qui parla les tres llengües, però tothom entén les que no li són pròpies. Amb la naturalitat que els dona ser d'aquell país multilingüe. Suposo que, a més, molts deuen estudiar també l'anglès.

Com és natural a Centreeuropa, també en qüestió de religió tenen diversitat; allà conviuen catòlics i protestants. Vam constatar, sorpresos, que les manifestacions externes dels catòlics són molt abundoses. Pertot hi ha crucifixos, imatges del Sagrat Cor o de la Mare de Déu. Anant per carretera en veus tantes, que es diria que són més papistes que el Papa. Algunes d'aquestes imatges són romàniques o gòtiques, però les que més abunden són d'estètica decimonònica. No havia vist mai tantes imatges del Sagrat Cor de Jesús en pobles o encreuaments de carreteres. No era estrany veure un crucifix dins d'una cerveseria. El dubte és si són molt devots, si volen deixar palès que s'enorgulleixen del seu catolicisme o amb dues coses.

Puc recomanar sense cap dubte que visiteu aquesta regió. Paga la pena fer els més de 1.300 quilòmetres que ens en separen. Es poden visitar ciutats petites i grans, palaus, catedrals, castells, monestirs o balnearis envoltats d'un paisatge deliciós. *

FETA LA LLEI, FETA LA TRAMPA Opinió

Joan Camps Ortiz

El cas Naseiro es va destapar el 1989 quan diversos membres del Partit Popular van ser processats coincidint amb l'arribada de José María Aznar a la presidència del partit fundat per Fraga Iribarne, exministre de la dictadura prèvia al règim del 78.

Tot havia començat en unes escoltes telefòniques al regidor popular Paloc quan el seu germà era sospitós d'estar embolicat en activitats del narcotràfic. Inesperadament, d'aquestes escoltes telefòniques, la judicatura va obtenir proves fefaents del finançament irregular del Partit Popular. En haver-se destapat en aquell mateix any els casos Filesa, Malesa i Time-Export, artífici del finançament il·legal del PSOE, aquest escàndol situava l'hegemonia del bipartidisme heretat del franquisme en un binomi de mafiosos –tanto monta monta tanto–: José María Aznar López i Felipe González Márquez són l'origen de tot, il·lustres personatges que des d'aleshores han aconseguit nedar i guardar la roba capbussats en les clavegueres putrefactes del poder que des d'aleshores ens inunden de merda fins el coll.

La paradoxa d'aquesta història, cal observar-la des de la fina línia que separa el zel justicier de la cúpula jurisdiccional que, quan ha de jutjar una malifeta, pondera les sentències en criteris polítics i no jurídics, on a vegades el més mínim defecte de forma allibera de tota responsabilitat delinqüents de lesa magnitud i, en casos intranscendents de vaga prova, imposa el màxim rigor; per exemple: en el cas Naseiro per anul·lació de proves de culpabilitat fefaents en converses telefòniques obtingudes per atzar i en els casos Filesa, Malesa i Time-Export, perquè el delictes, el "finançament irregular" dels partits polítics, no estava tipificat. Arbitrarietats inexcusables quan la justícia justiciera s'ha acarnissat amb un fervor terrorífic i desproporcionat en casos comparativament insignificants tan tronats com el de Tamara Carrasco García o el de José Miguel Arenas Beltrán àlies Valtònyc.

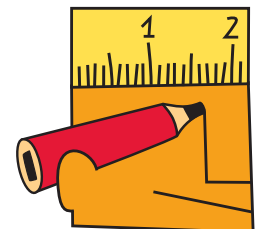

Si les coses són així, és lògic que els pocavergonyes infiltrats en les institucions de l'Estat aprofitin l'excèntrica jurisprudència de jutges eufòrics de zel o climatèrics que, anant de conservadors o progressistes, desconcerten la ciutadania sentenciant per barris: aplicant la llei de l'embut a plebeus i amb màniga ampla als que consideren de pell rànica. Al cap i a la fi, si de rei ho podia fer i ho segueix fent de rei emèrit Joan Carles I, per quins set sous no ha d'estar a l'abast de l'Ayuso, del seu germà i de la seva mare?, o també d'aquests bordegassos de la Jet Set nascuts amb la flor al cul que, per atzar, sense que l'alcalde Martínez-Almeida se n'adonés, han tingut línia directa per posar la mà al calaix a les arques de l'Empresa Municipal de Servicios Funerarios de la Villa y Corte i embutxacar-se un miler d'agosts d'un sol cacau, què collons! I perquè no? Que, de senyor o de porc, siguis Monarca de la Prelatura de la Santa Creu o de l'Opus Dei, també se'n pot venir de mena. *

FEMflocs fusteria en general

fusteries exteriors • dissenys propis personalitzats
mobles a mida • portes i tarimes • restauració fusteries nobles

630 462 904 • 937 566 168 • femflocs@gmail.com • www.femflocs.com

L'ANC i Òmnium del Masnou convoquen la ciutadania, cada dimecres a les 7 de la tarda davant l'Ajuntament del Masnou fins que sigui retornat el Govern legítim de Catalunya.

Per la Llibertat, t'hi esperem!

La teva presència és la nostra força

FEM SOBRANIA FISCAL JO PAGO A CATALUNYA

Adreçat a tothom qui pagui els impostos: IRPF, IVA o Impost de Societats.

- És una acció senzilla, no requereix més temps ni tràmits que els que estàs invertint, ara, pagant a la hisenda espanyola.
- És una acció legal, ja que la llei general tributària contempla aquesta possibilitat.
- Es té coneixement que diverses entitats i persones físiques ho venen fent des del 2012 sense problemes legals ni inspeccions.

Informa't al web: <https://sobiraniafiscal.assemblea.cat/>

Envia paraules de suport a la nostra gent injustament exiliada

Toni Comín i Oliveres. Clara Pontsatí i Obiols.
Lluís Puig i Gordi. Carles Puigdemont i Casamajó
Josep Miquel Arenas-Valltònyc
Avenue de l'Avocat 34, 1410 Waterloo - Belgique

Marta Rovira i Vergés
Carrer Calàbria, 166 · 08015 Barcelona

**LLIBERTAT I
RETORN
D'EXILIATS
POLÍTIQUES**

Anna Gabriel i Sabaté
Ateneu Rocas. Sta. Llúcia, 1
08650 Sallent (Barcelona)

**LLIBERTAT I
RETORN
D'EXILIATS
POLÍTIQUES**

ARTISTES DE LA REPÚBLICA, ISLUJUI STUDIO PRESENTAN

LLUM I LLIBERTAT

Llum als 131 presidents de Catalunya
a 131 cims de Montserrat

Projecció del documental

Dimecres 25 de maig a les 19:30.
2a planta de can Malet

Presentació del nou projecte:
Via pirinenca,
il·luminem tot el Pirineu
a favor del dret a
l'autodeterminació
dels pobles.

T'informarem sobre l'impressionant
projecte que es farà el 2 de juliol

Ho organitza:

assemblea.cat
El Masnou

AMB LA PARTICIPACIÓ DE assemblea FEEC OMNIUM
DIRECCIÓ ÀNGEL LEIRO GUIO FRANCESC ORTEU PRODUCCIÓ CARLOS BRÍA PRESENTACIÓ DE SA ORIOL GALLART
COORDINADORA LARA VILANOVA MONTATGE LEO OLABARRIA BANDA SONORA ALEX PRAT

GENT DEL MASNOU

EXPOSICIONS

RELATS DE VIDA

Del 9/4 al 5/5/2022 - Pintures
de Rafael Sevilla i Mónica Caravaca

PINTURES

Del 7/5 al 2/6/2022
de Joan Millan

CONCERT

CORAL XABEC

Concert, amb altres tres corals, a benefici
de la Fundació KHANIMAMBO.

21 de maig, a les 19 h., a l'Espai Escènic
Iago Pericot (Ca n'Humet).

AVÍS DE VOCALIA DE CULTURA

Amb motiu del 175è aniversari del
Gran Teatre del Liceu, moltes entitats
de Catalunya, com museus, arxius,
biblioteques, etc., han mostrat al públic
alguna de les peces que tenen en propietat.

Aquestes petites mostres estaran a la
vista en aquestes entitats, des del 15 de
març de 2022 al 31 de juliol de 2023.

Gent del Masnou s'uneix a aquesta
commemoració, i presenta un retall
de vellut de l'antiga cortina del teatre,
d'abans de l'incendi, però fent una
especial incidència en l'arquitecte que va
projectar el primer Liceu, Miquel Garriga
i Roca, nat el 1808 a l'actual territori del
Masnou, quan encara pertanyia a Alella, i
mort a Barcelona el 1888.

A part del retall de cortina, hi podeu
veure els butlletins de Gent del Masnou,
núm. 169 i 254, en els quals parlem de
l'arquitecte, així com la revista La Roca de
Xeix, núm. 7/8, dedicada a ell.

ADRECES DE CORREU ELECTRÒNIC

A fi i efecte de poder mantenir informació
àgil i puntual de les activitats de Gent
del Masnou, recordem als socis que ens
poden facilitar la seva adreça de correu
electrònic. Només cal que ens enviïn un
correu amb aquest text:

**"Autoritzo a Gent del Masnou a utilitzar aquesta
adreça de correu electrònic per a informació i
comunicacions de l'entitat".**

CLASSES DE IOGA

Els dimarts de les 18,45 a les 20 h. Apreneu tècniques
de meditació, respiració i relaxació. Curs impartit per **Ivet**
Compañó, professora de Kundalini-ioga. Cal portar una estoreta
(o matalasset), tovallola, coixí petit, pareo i roba còmoda. Tardes
laborables, de 18 a 20 h. **Preu trimestral 80€ socis 70€**
Inscripcions a ivet@latercerapell.com • 607 747 499

CURSETS DE GAITA ESCOCESA

Dimecres de 18,30' a 20 h.
Informació a: gentdelmasnou@gmail.com

T'AGRADARIA CANTAR EN UNA CORAL

Vols venir a cantar a la Coral Xabec? Hi tens lloc
com a tenor, baix, soprano o contralt. Posa't en
contacte amb Manel Pérez al 679 999 509

Qui canta, els seus mals espanta!

híbernia
Escola d'Idiomes

Aprofita l'estiu, fes un intensiu!

Road to First!

DEL 27 JUNY AL 28 JULIOL DE 2022

SI T'APUNTES AL MAIG EL CURS SENCER TENS ELS LLIBRES GRATUÏTS

Cursos Intensius
per a totes les edats

Cursos
Semi-intensius

INTENSIU + CAMBRIDGE Exam a Hibernia House

Curs de preparació al First Certificate, Advanced o Proficiency
+ examen oficial a la nostra escola

FIRST CERTIFICATE EXAM: 29 JULIOL Hibernia House

CAE EXAM: 30 JULIOL

TOP RESULTS 100% aprovats juliol '21

We prepare for

CAMBRIDGE ENGLISH
Language Assessment
Exam Centre

We proudly administer
Linguaskill
from Cambridge

Cursos específics de SPEAKING o GRAMMAR

SUMMER CAMPUS
CHILDREN

NEW!

NOVETAT AQUEST ESTIU campus d'anglès per a nens des de P3 a 6è de primària. El Campus es farà a Escolàpies El Masnou.

OPCIÓ DE FER Anglès + Casal + Dinar + Tarda

MATRÍCULA GRATUÏTA AL SUMMER CAMPUS CHILDREN

híbernia
H O U S E
Escola d'Idiomes

Navarra, 15 • El Masnou • (BCN)
935 551 150 • info@hiberniahouse.com
www.hiberniahouse.com

Kopepoké

MASNOU

Menja bé, fàcil i ràpid

Fes la teva comanda!
623 544 998

Kope Poké Masnou

Ens especialitzem en poké bols i tot tipus de bols.
Vine a veure'ns i descobreix tot el que et podem oferir

Barcelona 34, el Masnou
Al costat del parking públic del mercat vell

@kopepoke

@kopepoke

kopepoke

kope_poke_bdn